

Til lovforslag nr. L 186. Betænkning afgivet af Det Enerkipolitiske Udvalg den 31. marts 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og oplysningspligt vedrørende forbrug af energi

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Danske Elværkers Forening.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet finder, at angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug er første trin på vejen til at mindske energiforbruget og forbedre miljøet.

Flertallet lægger i den forbindelse vægt på, at dette følges op med udarbejdelse af normer for forbruget.

Det er tilfredsstillende, at energiministeren vil fremsætte nationale forslag til normer for husholdningsapparaters elforbrug i overensstemmelse med Energi 2000. Ligeledes er det tilfredsstillende, at den danske regering i EF vil fremme vedtagelse af forslag til fælles normer for køle-/fryseapparater, som de første i en række af elforbrugende apparater.

Målet er, at de europæiske forbrugere kan føle sig sikre på, at de husholdningsapparater, de køber fremover, er billige i drift og har et lavt elforbrug til gavn for miljøet.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres medlemmer af udvalget) ønsker endvidere at gøre opmærksom på de meromkostninger,

som lovforslaget indebærer, jf. herved ministerens svar på spørgsmål 1.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet anfører, at Folketingets Markedsudvalg forud for EF-Rådsmødet den 21. maj 1992 modtog et bilag fra Udenrigsministeriet, dateret den 12. maj 1992 og journaliseret i Markedsudvalget under alm.del – bilag 638. Bilaget vedrører Rådsidektiv om oplysning om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug gennem mærkning og standardiseret oplysningsblad (KOM (91) 285, endelig udgave). Af bilaget fremgår følgende om direktivet: »Der gennemføres generel, obligatorisk energi-mærkning af husholdningsapparater som samlet set har et væsentligt energiforbrug, og hvor der er en stor spredning i apparaternes energiforbrug . . .«

For mindretallet er formuleringen » . . . som samlet set har et væsentligt energiforbrug . . .« den væsentligste passus. Det er nemlig her, denne lov går langt videre, end det er forudsat i EF-direktivet. Denne lov har ingen som helst nedre grænse for, hvilke produkter der skal være omfattet af mærkningsreglerne. Det betyder, at Folketinget (det danske politiske flertal) nok en gang generer danske producenter og forbrugere med strengere regler, end hvad andre EF-lande er forpligtet til, hvilket er en dumhed.

Lovforslaget vil med garanti blive modtaget med begejstring i reklamebranchen, idet udby-

dere af elektriske apparater nu vil være nødt til at anvende langt større annoncer for at kunne præsentere deres produkter.

Lovforslaget vil betyde ekstra omkostninger for danske detailhandlere, grossister og producenter. I denne tid med eksplosiv vækst i arbejdsløsheden er der ikke brug for yderligere

ferringelse af konkurrenceevnen og yderligere udhulning af virksomhedernes overlevelsesevne.

Mindretallet skal derfor håbe, at denne lov hurtigt måtte blive ophævet igen, inden den gør alt for meget skade.

Henning Gjellerod (S) Martin Glerup (S) Helen Beim (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Poul Nielson (S) nfm. Atli Dam (S) Riishøj (SF) fmd. Peter Duetoft (CD)

Per Tærstøl (KF) Flemming Hansen (KF) Aagaard (KF) Enggaard (V)

Peter Hansen-Nord (V) Filt Jensen (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV)

Glønborg (KRF)

Til lovforslag nr. L 202. Ændringsforslag stillet den 31. marts 1993

Ændringsforslag til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om voksenuddannelsesstøtte (Udvidelse af reglerne om uddannelse og jobrotation for privatansatte m.v.)

Af undervisningsministeren:

Til § 1

1) I den under nr. 4 foreslåede affattelse af § 4 c indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om maksimum for udbetaling af refusion efter § 4 a samt beslutte, at der ikke kan ydes refusion inden for nærmere afgrænsede erhvervsområder fastsat af undervisningsministeren i samråd med arbejdsministeren.«

Bemærkninger

Til nr. 1

EF-Kommissionen har i forbindelse med behandlingen af arbejdstilbudsordningen tilkendegivet, at alle ordninger, der tager sigte på at aktivere ledige og samtidig indeholder mulighed for at støtte private arbejdsgivere, der ansætter en ledig, falder inden for traktatens regler om statsstøtte.

Samtidig har Kommissionen tilkendegivet, at støtteordninger, der hviler på objektive kriterier, vil falde uden for traktatens regler.

Det betyder, at en støtteordning ikke må indeholde mulighed for at prioritere visse virksomheder frem for andre. Der må med andre ord ikke være overladt skønsbeføjelser til f.eks. arbejdsformidlingen. Det er imidlertid ikke de nationale myndigheder, der afgør, hvorvidt en støtteordning falder inden for traktatens regler

om statsstøtte, idet denne afgørelse beror på Kommissionen.

EF-Kommissionen har udsendt en meddelelse til medlemslandene om rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder – den såkaldte bagatelgrænse.

Støtte, der holdes inden for denne grænse, skal ikke anmeldes for Kommissionen, inden den iværksættes. Støtte af den nævnte art kan falde inden for bagatelgrænsen, såfremt yderligere støtte til samme virksomhed for samme udgiftstype (investeringer eller andet) fra andre ordninger ikke bringer den samlede støtte til virksomheden op over 50.000 ecu, (svarende til ca. 375.000 kr.) over en 3-årig periode.

Efter meddelelsen er det endvidere en forudsætning, at ordningen ikke anvendes inden for erhvervsområdet, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten. For øjeblikket er der fastsat regler for »stålindustrien, skibsbygningsindustrien, kunstfiberindustrien, motorkøretøjsindustrien, landbrug, fiskeri, transport og kulindustrien«.

På baggrund af reglen om bagatelgrænsen foreslås en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter undervisningsministeren kan fastsætte regler, dels om maksimum for udbetaling af refusion til den enkelte virksomhed, dels i samråd med arbejdsministeren om, at der ikke skal kunne gives refusion inden for særlige erhvervsområder, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten.

Til lovforslag nr. L 208. Ændringsforslag stillet den 31. marts 1993

Ændringsforslag

til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om orlovsydelse til uddannelse

(Udvidelse af orlovsperioden og personkredsen m.v.)

Af *arbejdsministeren*:

Til § 1

1) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Arbejdsministeren kan fastsætte regler om maksimum for udbetaling af refusion efter *stk. 3* samt beslutte, at der ikke kan ydes refusion inden for nærmere af arbejdsministeren afgrænsede erhvervsområder.«

Bemærkninger

Til nr. 1

EF-Kommissionen har i forbindelse med behandlingen af arbejdstilbudsordningen tilkendegivet, at alle ordninger, der tager sigte på at aktivere ledige og samtidig indeholder mulighed for at støtte private arbejdsgivere, der ansætter en ledig, falder inden for traktatens regler om statsstøtte.

Samtidig har Kommissionen tilkendegivet, at støtteordninger, der hviler på objektive kriterier, vil falde uden for traktatens regler. Det betyder, at en støtteordning ikke må indeholde mulighed for at prioritere visse virksomheder frem for andre, og der må med andre ord ikke være overladt skønsbeføjelser til f.eks. arbejdsformidlingen. Det er imidlertid ikke de nationale myndigheder, der afgør, hvorvidt en støtteordning falder inden for traktatens regler

om statsstøtte, idet denne afgørelse beror på Kommissionen.

Kommissionen har udsendt en meddelelse til medlemslandene om rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, den såkaldte bagatelgrænse (»de minimis«-reglen).

Støtte, der holdes inden for denne grænse, skal ikke anmeldes for Kommissionen, inden den iværksættes. Støtte af den nævnte art kan falde inden for bagatelgrænsen, såfremt yderligere støtte til samme virksomhed for samme udgiftstype (investeringer eller andet) fra andre ordninger ikke bringer den samlede støtte til virksomheden op over 50.000 ecu over en 3-årig periode.

Efter meddelelsen er det endvidere en forudsætning, at ordningen ikke anvendes inden for erhvervsområder, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten. For øjeblikket er der fastsat regler for: »stålindustrien, skibsbygningsindustrien, kunstfiberindustrien, motorkøretøjsindustrien, landbrug, fiskeri, transport og kulindustrien«.

På baggrund af reglen om bagatelgrænsen foreslås en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter arbejdsministeren kan fastsætte regler, dels om maksimum for udbetaling af refusion til den enkelte virksomhed dels om, at der ikke skal gives refusion inden for særlige erhvervsområder, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten.

Til lovforslag nr. L 209. Ændringsforslag stillet den 31. marts 1993

Ændringsforslag til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om forældreorlovsydelse (Udvidelse af orlovsperioden og personkredsen m.v.)

Af *arbejdsministeren*:

Til § 1

1) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Arbejdsministeren kan fastsætte regler om maksimum for udbetaling af refusion efter *stk. 3* samt beslutte, at der ikke kan ydes refusion inden for nærmere af arbejdsministeren afgrænsede erhvervsområder.«

Bemærkninger

Til nr. 1

EF-Kommissionen har i forbindelse med behandlingen af arbejdstilbudsordningen tilkendegivet, at alle ordninger, der tager sigte på at aktivere ledige og samtidig indeholder mulighed for at støtte private arbejdsgivere, der ansætter en ledig, falder inden for traktatens regler om statsstøtte.

Samtidig har Kommissionen tilkendegivet, at støtteordninger, der hviler på objektive kriterier, vil falde uden for traktatens regler. Det betyder, at en støtteordning ikke må indeholde mulighed for at prioritere visse virksomheder frem for andre, og der må med andre ord ikke være overladt skønsbeføjelser til f.eks. Arbejdsformidlingen. Det er imidlertid ikke de nationale myndigheder, der afgør, hvorvidt en støtteordning falder inden for traktatens regler

om statsstøtte, idet denne afgørelse beror på Kommissionen.

Kommissionen har udsendt en meddelelse til medlemslandene om rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, den såkaldte bagatelgrænse (»de minimis«-reglen).

Støtte, der holdes inden for denne grænse, skal ikke anmeldes for Kommissionen, inden den iværksættes. Støtte af den nævnte art kan falde inden for bagatelgrænsen, såfremt yderligere støtte til samme virksomhed for samme udgiftstype (investeringer eller andet) fra andre ordninger ikke bringer den samlede støtte til virksomheden op over 50.000 ecu over en 3-årig periode.

Efter meddelelsen er det endvidere en forudsætning, at ordningen ikke anvendes inden for erhvervsområder, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten. For øjeblikket er der fastsat regler for: »stålindustrien, skibsbygningsindustrien, kunstfiberindustrien, motorkøretøjsindustrien, landbrug, fiskeri, transport og kulindustrien«.

På baggrund af reglen om bagatelgrænsen foreslås en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter arbejdsministeren kan fastsætte regler dels om maksimum for udbetaling af refusion til den enkelte virksomhed, dels om, at der ikke skal kunne gives refusion inden for særlige erhvervsområder, der er undergivet særlige regler for statsstøtte under EØF- og EKSF-traktaten.